

С Т А Н О В И Щ Е

От **проф. Екатерина Илиева Матеева, д.ю.н.**
Професор по гражданско и семейно право в
Юридически факултет на СУ „Св. Кл. Охридски”,
Катедра Гражданскоправни науки,

Член на научното жури по конкурса за заемане на академичната длъжност
„**доцент**”, професионално направление 3.6. Право
(Гражданско и семейно право – Вещно право),
Обявен от **Софийския университет „Св. Кл. Охридски”**
(Обн., ДВ бр. 13/14. 02. 2014 г.)
С единствен участник в конкурса
Гл. ас. д-р Ценимир Братоев Братоев

Назначена съм за член на Научното жури по конкурса за заемане на академичната длъжност „**доцент**” по професионално направление 3.6. Право (Гражданско и семейно право), обявен от СУ ”**Св. Кл. Охридски**”, с единствен участник в конкурса **гл. ас. д-р Ценимир Братоев Братоев**.

1. На основание чл. 27, ал. 3 от Закона за развитието на академичния състав в Република България (ЗРАСРБ) намирам, че кандидатът отговаря едновременно на всички формални условия по чл. 24, ал. 1, точки 1, 2, букви „а” и „б”, т. 3 и ал. 3 от ЗРАСРБ за заемане на академичната длъжност „доцент” по професионално направление 3.6. Право (Гражданско и семейно право), обявен от СУ. Видно от представените по конкурса документи, г-н **Ценимир Братоев Братоев** е придобил научната степен „доктор по право” през 1990 г. въз основа на успешна защита на дисертационен труд на тема “Договор за пристанищни услуги”. От 1993 г. насам кандидатът заема длъжността „главен асистент” в Юридически факултет на СУ „Св. Кл. Охридски”, като преди това, в периода 1990-1993 г., е заемал длъжността „старши асистент” в същото висше училище. Кандидатът е водил семинарни занятия в ЮФ на СУ, специалност „Право”, по дисциплините Гражданско право-обща част, Облигационно право и Търговско право. Въз основа на възлагане от ФС на ЮФ на СУ е изнасял и лекционни курсове пред студентите от специалност „Международни отношения” по дисциплината Основи на частното право (1999-2002 и 2010-2014), както и пред студентите от специалност „Право” по дисциплините Правен режим на приватизацията (2002-2007) и Облигационно право (заочно обучение) в периода 2008-2014 г.

2. Кандидатът е представил за участие в настоящия конкурс публикуван монографичен хабилитационен труд на тема **„ЧЛЕНСТВО В АДВОКАТСКО ДРУЖЕСТВО”**, изд. „Сиела”, София, 2014 г., в обем от 408 печатни страници, вкл. библиография. Представеният труд не повтаря в никоя своя част дисертационния труд, въз основа на който кандидатът е придобил научната степен „доктор”, поради което той следва да бъде приет за рецензиране от научното жури. Д-р Ц. Братоев е представил за участие в този конкурс още 2 научни съчинения, а именно: студията **„Свикване на общо акционерно събрание по искане на акционери”** – сп. Търговско право 2009 г., № 2, с. 5-30 с продължение в № 3, с. 5-18 и статията **„Наименование на адвокатското дружество”** – сп. Търговско право 2011, № 1, с. 5-20. Тези изследвания са публикувани в специализирани правни издания след датата на защитата на дисертационния труд на кандидата за даване на научната степен „доктор”, поради което намирам, че те също следва да бъдат взети предвид от научното жури по този конкурс.

Видно от приложената към документите по конкурса служебна справка, СУ като висше училище, обявило конкурса за заемане на академичната длъжност „доцент”, е в състояние да осигури съответната преподавателска натовареност на кандидата съгласно вътрешните си правилници.

3. В настоящия конкурс д-р Ц. Братоев участва с монографичния труд **„ЧЛЕНСТВО В АДВОКАТСКО ДРУЖЕСТВО”**. Съчинението е посветено на интересна, практически значима и неизследвана до сега у нас частноправна проблематика в областта на професионалното право на адвокатите. Трудът съдържа първото у нас цялостно и систематично аналитично изследване на членството в адвокатско дружество по смисъла на Глава десета, Раздел втори от Закона за адвокатурата от 2004 г., като се започне от понятието за членство (с. 35 и сл.), мине се през условията и способите за придобиването му (с. 99 и сл.), неговото съдържание (с. 163 и сл., 265 и сл.) и се стигне до прекратяването му (с. 321 и сл.) и последиците от това (с. 382 и сл.). Очертаната проблематика е изследвана в правно-логическата ѝ връзка с редица по-общи въпроси, свързани с общата характеристика на адвокатското дружество като нова за България правосубектна правно-организационна форма за упражняване на адвокатската професия (с. 15 и сл.), правното положение на адвоката и

неговите професионални права и задължения (с. 62 и сл.), статуса на чуждестранните адвокати у нас, вкл. такива от други държави-членки на ЕС и др. Структурата на работата е логична и последователно изградена. Материята на членството в адвокатското дружество се разгръща като хронология на основните подтеми, посветени на общата характеристика на адвокатското дружество и членството в него; условията и фактическите състави на придобиване на членство; правата и задълженията на съдружниците и основанията за прекратяване на членството, както и юридическите последици от това. Темата е обхваната с очевиден стремеж за пълнота и логическа завършеност на изследването. Поставените проблеми са обсъдени от автора с вещина, всестранно и задълбочено. Застъпените в труда становища са добре обосновани. На места са направени и уместни критични бележки по отношение на действащата у нас уредба с предложения за подобряването ѝ. Предложено е оригинално тълкуване на някои неясно формулирани разпоредби в Закона за адвокатурата (напр., чл. 67, чл. 69, ал. 2 и др. 3А). Коректно са цитирани и обсъдени изразените в нашата и чужда литература становища по разглежданите проблеми, за което свидетелстват множеството бележки под линия – 445 на брой, повечето от които с предметен характер, по съществото на обсъжданите въпроси. Изследването е опряно на богат научен апарат – общо 87 съчинения на български език и 39 библиографски единици на чужди езици (немски и английски). Направени са и полезни за доктрината и практиката сравнителноправни проучвания по изследваните въпроси в ред чуждестранни законодателства (с. 21-25 и др.), които могат да послужат като основа за подобряване на уредбата за в бъдеще. Езикът на автора е точен и се отличава с прецизност при употребата на правните термини. Използван е богат набор от общи и специални методи за провеждане на научно изследване (критично-аналитичен, исторически, сравнително-правен и др.); уместно са приложени и редица способности за тълкуване и попълване на празнотите в правната уредба.

Работата съдържа **множество научни приноси**, които обогатяват българската правна доктрина в изследваната материя. Като по-значими бих открила изясняването на правната природа и особеностите на адвокатското дружество като нова дружествена форма за упражняване на адвокатската професия (с. 15 и сл.); изясняването на специфичния членствен състав на

адвокатското дружество, който е обусловен от императивно изискване за притежаване на специалното правно качество „адвокат“ от всеки съдружник; обосноваването на невъзможността за учредяване на залог и за насочване на принудително изпълнение върху дружествен дял в адвокатско дружество (с. 49 и сл.); тезата, че професионалните права и задължения на адвоката имат юридическо надмощие над членствените права и задължения на съдружника в адвокатско дружество (с. 66 и сл.); изясняването на задължението за вноска в адвокатско дружество, вкл. непарични вноски (с. 265 и сл.); извеждането на задължението за лично участие в дейността на адвокатското дружество като основно задължение на съдружника (с. 298 и сл.); аргументирането на възможността за прилагане по аналогия на разпоредби на ТЗ относно търговските дружества в случай на празноти при уредбата на членството в адвокатско дружество и много други.

Към труда могат да бъдат отправени и някои **критични бележки**. Най-сериозната от тях е свързана с *отсъствието на заключение*, което е необходима и задължителна част от структурата на всяко монографично изследване и го отграничава от теоретико-практическия коментар. Теоретичната и практическа полза от настоящото изследване щяха да бъдат още по-големи, ако авторът беше систематизирал и обобщил научните си изводи в заключителната част на книгата. За съжаление той не е намерил за нужно да направи едно предметно по характера си обобщение на своите научни изводи в края на изложението, а е предпочел да остави тази задача на читателя. Но това обстоятелство не е от естество да се отрази решаващо върху крайната положителна оценка за представеното изследване, тъй като на отделни места в основната част от труда си авторът е формулирал междинни научни изводи от направения теоретичен анализ.

4. Студията **„Свикване на общо акционерно събрание по искане на акционери“** – сп. Търговско право 2009 г., № 2, с. 5-30 с продължение в № 3, с. 5-18, съдържа полезно за доктрината и практиката сравнителноправно изследване на редица материалноправни и процесуални въпроси, свързани със свикването на общо събрание на АД по искане на акционери. Интерес предизвиква тезата на автора, че искането на акционери за свикване на общо събрание на АД представлява не упражняване на конкретно потестативно право на акционера, а процесуална предпоставка за свикване на ОС от съда и

форма на защита на интересите, удовлетворявани чрез единното комплексно право на акционерно участие. Внимание заслужава също тезата за охранителния, несъстезателен характер на съдебното производство, в което окръжният съд се произнася по направеното искане за свикване на ОС на акционерите. С приносен характер е аргументацията на възгледа, че в това производство съдът следва да се произнесе с решение, а не с определение, каквато е настоящата съдебна практика, оценена от автора като неправилна.

5. В статията **„Наименование на адвокатското дружество”** – сп. Търговско право 2011, № 1, с. 5-20, за първи път в нашата правна книжнина се разискват въпроси, свързани с наименованието на адвокатското дружество като особена правно-организационна форма за съвместно упражняване на адвокатската професия. С теоретично и практическо значение е аргументацията на виждането, че извън имената на съдружниците и посочването на вида на дружеството, в наименованието на това юридическо лице не могат да бъдат включвани други думи или изрази, вкл. такива указващи на предмета на дейност или свободно избрани добавки (за разлика от положението при търговските дружества, арг. от чл. 7, ал. 2, изр. първо ТЗ). Полезен е и анализът на основанията за изменение в наименованието на адвокатското дружество.
6. Кандидатът по настоящия конкурс д-р Ц. Братоев има богат практически опит в академичното преподаване на задължителни частноправни дисциплини в специалността „Право”. В продължение на повече от две десетилетия той не само е водил упражнения по редица задължителни учебни дисциплини, но също така му е било възлагано изнасянето на самостоятелни лекционни курсове пред студентите от задочно обучение, както и на отделни лекции пред студентите от редовно обучение. Отзивите на студенти и колеги за него като преподавател, служител на СУ и човек са изцяло положителни. При извършената през учебната 2012-2013 г. атестация на нехабилитирания академичен състав на катедра „Гражданскоправни науки” д-р Братоев получи много висока оценка въз основа на комплексното оценяване за учебно-преподавателска и научно-изследователската му дейност. Г-н Братоев се ползва с уважението и доверието на членовете на академичната общност. Освен това, експертният му опит като адвокат с

десетилетна практика е много полезен в процеса на обучение на студентите, както и в научно-изследователската работа.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ:

Въз основа на изложеното намирам, че единственият кандидат в настоящия конкурс **гл. ас. д-р Ценимир Братоев Братоев** отговаря на всички условия по чл. 24, ал. 1, точки 1, 2, букви „а” и „б”, т. 3 и ал. 3 от ЗРАСРБ за заемане на академичната длъжност „доцент” на Софийския университет „Св. Кл. Охридски” по професионално направление 3.6. Право (Гражданско и семейно право), поради което с убеденост ще гласувам в подкрепа на решение на научното жури да предложи на Факултетния съвет на Юридически факултет на СУ „Св. Кл. Охридски” да избере **гл. ас. д-р Ценимир Братоев Братоев за доцент по Гражданско и семейно право.**

София, 24. юни 2014 г.

Проф. д.ю.н. Ек. Матеева